

3. (своимъ силы), se tâter le pouls; 4. (*мегло, мѣрка*), échantillonner; 5. (*ѣсміе*), goûter; 6. -са, vr. s'essayer; 7. (*cu ca*), s'interroger.

Опытване, sm. l'essai *m*, tentative *f*, tâtonnement *m*, méthode *f*, gustation, dégustation *f*; 1. fig. pierre de touche, *f*; 2. Arithm. la preuve; 3. (*злато*), la touche; 4. (*y*), démarche auprès de; 5. метода за —, *Mathém.* methode de tâtonnement, *f*.

Опытень, adj. expérimenté, pratique, versé dans, savant; 1. (*от нѣшо*), fig. rompu à; 2. (*сжivo*), avoir du tact, en savoir long; 3. (*които знае много*), expert, adj; 4. -то, expertement.

— солдатинъ, sm. vieux troupeau *m*.

Опытность, sf. l'expérience *f*, pratique *f*, acquis *m*.

Опытовачъ (*на злато и срѣбро*), sm. un essayeur; || (*на пумія*), un dégustateur.

Опытователень сарай, sm. l'essayerie *f*.

Опытователна игла, sf. le touchau.

— цѣва, sf. Chir. l'algalie *f*.

Опытомевачъ, sm. un dompteur.

Опытомливъ, adj. apprivoisable, domptable.

Опытомивамъ, va. apprivoiser, débarbariser, domestiquer, priver, dompter.

Опытомиване и -мене, sm. l'appriboisement *m*; || (*на животны*), la domestication, la cécration.

Опытъ, sm. l'essai *m*, épreuve *f*, expérience *f*, expériment *m*, pratique *f*; 1. fig. l'incurseion *f*, échantillon *m*; 2. (*отъ искусство*), coup d'essai, *m*; 3. (*на опера, комедія*), la répétition; 4. готовас за нѣшо съ —. fig. préluder; 5. основана на — философія, philosophie expérimentale; 6. прави —, va. Chim. opérer; 7. ради —, adv. par plaisir.

Оракуль (*пророкувалница*), sm. l'oracle *m*.

Орало, sm. la charrue, le sochet (*voyez Плугъ*).

Орангъ-утангъ (*маймуна*), sm. l'orang-outang *m*, homme des bois, *m*.

Оране, sm. le labourage, la cultivation, la culture, le serre; || добъръ за —, labouvable, adj. [table *f*].

Оранлива земя, sf. terre arable ou labou-

Оранливъ (*добъръ за оране*), adj. labourable, cultivable.

Оранъ, sf. le labour; за —, de labour; || дѣлба земя за — на день, la charrue; || безъ —, en friche.

Орарь, sm. le manipule, étole *f*, fanon *m*.

Оратория (*община*), sf. l'oratoire *m*; || (*духовна драма*), Mus. l'oratorio *m*; || священикъ на —, un oratorien.

Ораторска флейта (*у в. в.*), sf. le tonarion.

Ораторски, adj. oratoire; -ски, -ment.

Ораторъ, sm. un orateur.

Орачески, adj. agricole.

Орачество, sm. l'agriculture *f*, le labourage, ariculture *f*; || които борави —, cultiteur, adj. [vomer].

Орачна кость (*въ ноздритѣ*), sf. Anat. le Oraчъ, sm. un agriculteur, laboureur, charretier *m*; cultivateur, trice.

Орбита (*пътъ на планета*), sf. Astr. l'orbite *f et m*.

Орвієтски теріякъ, sm. l'orviétan *m*.

Организація, sf. l'organisation *f*.

Организмъ (*съзвезване членове*), sm. l'organisme *m*.

Органистъ, ка, sc. organiste.

Органически, adj. organique; -ски, -ment; || описане на -ски части, l'organographie *f*

Органия направа, sf. buffet d'orgues, *m*.

Органи гласъ, sm. jeu d'orgues, *m*.

Органолептически, adj. Méd. organoleptique.

Органъ, sm. l'organe *m*; || наука за осъщителни -ци, l'organologie *f*; || възбуденост на -ци, Méd. l'orgasme *m*.

Органы (*съчири*), sm. pl. jeu d'orgues, orgue *m et orgues f*; || съединявъм съ — forte-piano, va. organiser.

Оргії (*бахусовы*), sf. pl. les orgies *f*.

Ординарецъ, sm. officier d'ordonnance, *m*.

Ординарни (*профессоръ*), sm. ordinaire, adj.

Ордината и -доната, sf. Géom. l'ordonnée *f*.

Орденска звѣзда, sf. la plaque; || fam. le crachat.

Орденски знакъ, sm. la décoration.

Орденски знакове, sm. pl. les insignes *m*.

Орденъ, sm. la décoration; 1. Archit. l'ordre *m*; 2. (*кавалерски*), l'ordre *m*; 3. (*съ лентъ на шия*), le sautoir; 4. почетенъ съ —, décoré, adj; 5. четырѣть божанска монашеска ордена, les quatres mendiants *m*; 6. давамъ — или достойнство нѣкому, va. décorer.

Ордія (*войска*), sf. t. la ‘horde.

Орелски закривенъ носъ, sm. nez aquilin *m*.

Орелско голухче, sm. Blas. l'aiglon *m*.

Орелче, sm. l'aiglon *m*; || (бѣзъ крака и човка), Blas. aléron *m*.

Орель, sm. oiseau (*Blas. Milit. f.*), l'aigle *m*; || видъ —, oiseau, le perenoptère; || (ягнетникъ), le gypaète.

Ореографія, sf. l'oreographie *f*.

Оржатъ (*мидално млѣко*), sm. l'orgeat *m*.

Орианталистъ, sm. un orientaliste.

Орионовъ Кракъ (*зѣвѣда*), sm. Astr. le Rigel.

Орионъ (*съзѣвѣде*), sm. Astr. l'Orion *m*.

Оригане, sm. j'ai mal au coeur; || pop. roter.

Оригане, sm. envie de vomir *f*; || Méd. le renvoi, éructation *f*; || докарвамъ —, va. revenir.

Оригана, sm. pl. mal de coeur, *m*.

Оригателъ вѣтъръ, sm. pop. le rot.

Оригиналенъ, adj. original; -лно, -lement.